

svibnja zatora

Grass je već na samom dolasku na sajam bio okružen novinarima

Poljska autorica bestseler, čije se knjige prodaju u 500 tisuća primjeraka: Katarzyna Grochola

■ *Nakladnici se žale na organizaciju, ali smatraju da im je Sajam bitan radi promicanja izdanja i međunarodnih kontakata*

Njemački štand: Najveći i najvažniji

Elegantno, zavodljivo i sporo

HELENA SABLJIĆ TOMIĆ

Trendu romana o ljubavi koji su posljednjih godina intenzivirali autori poput Krešimira Pintarića, Zorana Ferića, Romana Simića i Ivice Prtenjače nije izmaknuo ni Marinko Koščec.

Autor knjiga »Otok pod morem«, »Netko drugi«, »Wonderland« i »Skice za portret suvremene francuske proze« u novom romanu »To malo pijeska na dlanu« upustio se u narativnu avanturu istraživanja psihologije ljubavnoga govora u bezsudbinskom vremenu brze e-mail istine kada svi ostali tipovi socijalne komunikacije obično nestaju, izmiču, »cure« poput pijeska s dlana.

Otvora Koščec ovim romanom upravo upit vezan uz mogućnost zadržavanja pozornosti na nekome drugome, traga on za odgovorom o smislu pronalazanja individualne slobode i potpunosti, uočava različite kulturološke devijacije koje dominiraju hrvatskim intelektualnim prostorima.

»To malo pijeska na dlanu« priča je o ljubavi oblikovana iz dvije različite pripovjedačke perspektive, muške i ženske, koja započinje dojmivim opisom zimske atmosfere u Kanadi u trenutku kada je do nesretnog ljubavnog kraja već došlo.

Kritika tranzicijske instant kulture

Kako se priča više odmeta, tako roman o ljubavi postaje i obiteljska kronika u kojoj neimenovani pripovjedači, umjetnica i korektor, iznose svoje osobne tragične sudbine, doima se i kao kritika tranzicijske instant kulture s ironičnim odnosom spram osoba koje ju oblikuju.

Roman postaje i neka vrsta postmodernog vjetrovanja u tradicijsko jer se njegovi naratori kreću tragom arhetipskih tema hrvatske proze (odlasci-dolasci; bijeg iz sredine u kojoj su intelektualci nezadovoljni duhovnom kaljužom koja ih okružuje; obiteljske tragedije).

Roman je napisan elegantno, dosljedno autorovoj poetici, inteligentno, zavodljivo i mudro. No, ipak se čini kako je i ovaj roman (baš kao i nagrađeni »Wonderland«) mogao biti dotjeraniji i fluidniji. Naime, autor nije dozvolio žanru da ga uvuče u vlastite unutrašnje narativne konvencije, već je dopustio da njegov dominantan, intelektualno nadmoćan pripovjedač u ljubavni odnos uplete brojne opise različitih izleta u pozadinska zbivanja.

Sve to kao društveni

Dodirteksta

■ *»To malo pijeska na dlanu« priča je o ljubavi oblikovana iz muške i ženske perspektive koja započinje dojmivim opisom zimske atmosfere u Kanadi*

kontekst priči o ljubavnom odnosu ima smisla da pripovjedača nije zavela razvedenost naracije i odvela ga u nepotrebno opširna i preduga lamentiranja o stanju u prostoru kojim se vjerojatno i sam autor kreće (izdavačke kuće, fakulteti, izložbe). I upravo je u tome Marinko Koščec pogriješio!

Naime, nema u novoj generaciji prozaika takvog majstora stila kao što

je Koščec (osim možda S. Andrić), njegov osjećaj za ritam višestruko složenih rečeničnih nizova sjajan je, a sofisticirana metaforika, fino nijansirana asocijativnost, izniman talent u promatranju i oblikovanju zbilje u tekstu, osjećaj za detalj i lucidna ironija njegove proze stavljaju ga u niz rijetkih autora čije spisateljsko umijeće osigurava užitek za kritičare i nasladu za čitatelje.

Majstor stila

Upravo stoga, čini se kako je u ovom romanu izgubio osjećaj za dinamiku teksta pa se poput zakasnjelog narativnog dobra doimaju npr. različite refleksije o ljubavi ili pak opisi međusobnog odnosa dvoje zaljubljenika.

Naime, oni su poput koncentrata utisnuti u njegov drugi dio, do kojega treba stići recepcijskom samodisciplinom. Jer tek tada čitateljima roman postaje tekst naslade s kojim mogu srasti.

Tek se tada autor odvažio nametnuti ženskoj pripovjednoj poziciji nešto energičniji ton i roman izvući iz letargije, iz emotivne, duhovne i ine praznine u koju je upao pripovjedač već opisom snijega s početka priče »kad noć uzme predah od mrcvarenja te me izruči ravnomjernom crnilu«.

»To malo pijeska na dlanu« mogao je biti na samom vrhu modernoga hrvatskog ljubavnog romana koji dokazuje kako priče o ljubavi i osjećajima još nisu protjerane sa stranica knjiga. Šteta što nije.

Marinko Koščec: »To malo pijeska na dlanu«, Profil, Zagreb, 2005., str. 221